

ריח הקרבנות הוא קיום העולם והכהן שבחסד מקריב הקרבן

וְעַל דָּא, רִיחָא דְקַרְבָּנָא, קִיּוּמָא דְכֻלָּא, וְקִיּוּמָא
דְּעַלְמָא ועל כן הריח של הקרבנות הוא הקיום של הכל והקיום של כל
 העולם. **וְקַרְבָּנָא עַל יְדָא דְכֹהֲנָא, דְּמִקְרַב פְּלָא** והקרבן קרב ע"י
 הכהן שבחסד שהוא מקרב את כל הז"ת דז"א כאחד. **וּבְגִין כֶּךָ, שְׁבַעַה יוֹמֵי**
אֲשַׁלְמוּתָא, אֲשַׁתְּלִימוּ בֵיהּ, בְּגִין דִּיתְפָּרְכוּן פְּלָחוֹ
בְּפוֹלְחָנֶיהּ ומשום כך כל שבעת ימי המילואים נשלמו ע"י הכהנים בכדי שיתברכו
 כל הז"ת דז"א מהחסד ע"י עבודת הכהנים (הסולם), **וַיִּשְׁתַּכְּחוּ חֲדוּוֹאן**
וּבִרְפֹאן לְעֵילָא וְתַתָּא וע"י זה ימצאו הברכות והשמחות למעלה ולמטה.

צריך האדם להודות לשם הקדוש ולשבח אותו על כל החסדים שעשה עימו
כְּתִיב כתוב (ישעיה כה) **יְיָ אֱלֹהֵי אֲתָהּ אֲרוּמְדֵי וְגו', הֲאִי**
קָרָא אוֹקְמוּהִי ופסוק זה כבר ביארהו, **יְיָ אֱלֹהֵי אֲתָהּ.**
דְּבַעֵי בַר נָשׁ לְאוֹדָאָה לְשִׁמָּא קַדִּישָׁא, וְלְשִׁבְחָא לִיהּ עַל
כֻּלָּא שצריך האדם להודות לשם הקדוש הוי"ה שהוא הז"א ולשבח אותו על כל החסדים
 שעשה עימו ועי"ז ימשיך לו מוחין מאריך אנפין ואו"א (רמ"ק). **וּמֵאן אֲתָר**
שְׁבַחָא דִּילֵיהּ ומאיזה מקום נמשך השבח שהוא המוחין שלו, **כְּמָה**
דְּאוֹקְמוּהִי כמו שביארהו החברים. **וְהִכָּא מַעֲמִיקָא דְכֻלָּא** וכאן בפסוק
 נרמז שהמוחין של ז"א נמשכו מעומק כל העמקים שהוא אריך אנפין (ע"פ הרמ"ק),
דְּכְתִיב כִּי עָשִׂיתָ פְּלָא. פְּלָא: כְּמָה דְכְתִיב, (ישעיה ט)

הלימוד היומי

וַיִּקְרָא שְׁמוֹ פֶּלֶא, וְהָא אֶתְמַר דהיינו אריך אנפין הנקרא פלא וכבר למדנו סוד זה. **עֵצוֹת מִרְחוֹק, עֵצוֹת** היא הבינה (רמ"ק): **כְּמָה דְאֵתְ אָמַר, יוֹעֵץ** כמו מה שנאמר עליה יועץ לפי שהבינה יועצת לזו"ן ומשפיעה בהם. **מִרְחוֹק** והבינה מקבלת מרחוק שהוא החכמה (רמ"ק): **וְכִתְיִב**, (ירמיה לא) **מִרְחוֹק יִי' נִרְאָה לִי** מרחוק שהוא החכמה ה' נראה לי. **וְכִתְיִב**, (משלי לא) **מִמֶּרְחֵק תָּבִיא לַחֲמָה** ממרחק מהחכמה תביא המלכות שהיא אשת חיל את לחמה והשפע שלה (רמ"ק).

עתיד הקב"ה לטהר את ישראל מכל עוונותיהם

אֱמוּנָה אֱמֹן, כְּמָה דְאֵתְ אָמַר, (דברים לב) **אֵל אֱמוּנָה וְאִין עוֹל** אמונה היא המלכות ואומן הוא היסוד (רמ"ק) כמו שנאמר בפסוק אל אמונה שהיא המלכות הנקראת אל אמונה ואין עול שאין נכנסים בה הקליפות הסובבות אותה (רמ"ק). **וְאִוְקְמוּהָ אֱמוּנָה בְּלִילָהּ, כְּמָה דְאֵתְ אָמַר** (תהלים צב) **וְאֱמוּנַתְךָ בְּלִילוֹת** וכבר פירושוו החברים כמו שנאמר בפסוק ואמונתך בלילות שפירושו שהמלכות הנקראת אמונה שולטת בלילות. **וְכִתְיִב** (איכה א) **חֲדָשִׁים לְבָקָרִים רַבָּה אֱמוּנַתְךָ** שחידושה של המלכות הנקראת אמונה היא מצד החסדים הנקראים בקרים (רמ"ק), **וְזַמִּין קְדָשָׁא בְּרִידְךָ הוּא לְדַבְּרָה לֹזֵן לְיִשְׂרָאֵל מִחֻבִּיהוּן** ועתיד הקב"ה לטהר את ישראל מעוונותיהם, **כְּמָה דְכִתְיִב** כמו שכתוב בפסוק, (יחזקאל לו) **וְזָרְקֵתִי עֲלֵיכֶם מִים טְהוֹרִים וְטָהַרְתֶּם מִכָּל טְמְאוֹתֵיכֶם וּמִכָּל**

וְלֹאֵיכֶם אֲמַהַר אֶתְכֶם דהיינו שלעתיד לבוא יכפר הקב"ה על עוונות בני ישראל ויעביר מהם את טומאת חטאייהם ע"י הזיית אפר פרה אדומה המעביר את טומאת המת (מצודות). בְּרוּךְ יי לְעוֹלָם אָמֵן וְאָמֵן.

פרשת שמיני

(דף ל"ה ע"ב)

התורה היא השעשוע של הקב"ה וכולה שם אחד קדוש של הקב"ה וַיְהִי בַיּוֹם הַשְּׁמִינִי וְגו'. (ויקרא ט) רַבִּי יִצְחָק פִּתְחָה, (איוב לח) בָּרֵן יַחַד כְּכִי בִקֵּר וַיִּרְיֵעוּ כָּל בְּנֵי אֱלֹהִים [9] בשעה שמרננים יחד כל מערכות השמים הכוכבים וכו' אז הם מריעים לשמי ונכנעים לפני ומקבלים מוראי. זָכַאִין אֵינּוֹן יִשְׂרָאֵל, דְּקוֹדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא יְהִיב לוֹן אוֹרֵייתָא קִדְיִשָׁא אשריהם ישראל שהקב"ה נתן להם את התורה הקדושה מהחכמה העליונה הנקראת קודש (רמ"ק), חֲדוּתָא דְכֻלָּא שהיא שמחת כל העולמות מצד הבינה שנקראת שמחה שע"י מתייחדים הספירות ומתקיימים העולמות (רמ"ק), חֲדוּתָא דְקוֹדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא וכן היא שמחת הקב"ה מצד הדעת המתפשט בו"א (רמ"ק), וְאֲטִיילוּתָא דִּילִיָּהּ וכן היא השעשוע והטיוול שלו

אור הרשב"י

וישראל עוסקין בתורה וכוכבי בקר משבחין לפני ה'ב"ה, אז תשבר מדת הדין ולא תעצור כח לעשות דין בישראל.

[9] וביאר המנורת המאור את הפסוק ויריעו כל בני אלהים. אלהים מדת הדין, כדא' עד האלהים יבא דבר שניהם, ר"ל כשהבקר בא

הלימוד היומי

שהוא סוד ההתעוררות אל הייחוד, **דְּכַתִּיב**, שכתוב בפסוק שאמר הקב"ה על התורה, (משלי ח) **וְאֶהְיֶה שֹׁעֵשׂוּעִים יוֹם יוֹם** [9א] לפני הקב"ה. **וְאוֹרֵייתָא בְּלֵא, חַד שְׁמָא קְדִישָׁא אִיהִי דְקוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא** והתורה כולה היא שם אחד קדוש של הקב"ה מצד התורה שבאצילות שהיא תורה הפנימית וכל שמות האצילות הם שמותיו של הקב"ה (הרמ"ז).

מכח התורה נברא העולם והאדם

וּבְאוֹרֵייתָא אֶתְבְּרִי עֲלָמָא ומכח התורה נברא העולם, דהיינו על ידי התורה דבריאה שהיא בבחינת חיצוניות ששם מאיר אור הבינה ממנה נברא העולם (הרמ"ז) **דְּכַתִּיב, (משלי ח) וְאֶהְיֶה אֶצְלוֹ אֱמוּן אֵל תְּקַרִי אֱמוּן אֱלֹא אֱמוּן** ודרשו חז"ל אל תקרי אמון מלשון אומנת ומגדלת שהתורה היתה כלי אומנות של הקב"ה בבריאת העולם. **וּבְאוֹרֵייתָא אֶתְבְּרִי בַר נִשׁ** ובכח התורה נברא האדם דהיינו ע"י צירופי האותיות שבבינה (מק"מ), **הָרְא הוּא דְכַתִּיב, (בראשית א) וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים נַעֲשֶׂה אָדָם** דהיינו שהבינה שהיא שם אלהים אמרה לחכמה נעשה אדם דהיינו שהבינה בראה את האדם מכח החכמה (מק"מ). **אָמַר קְדִישָׁא בְּרִיךְ הוּא לְאוֹרֵייתָא, בְּעֵינָא לְמַבְרִי אָדָם** ואמר הקב"ה שהוא הבינה לתורה שהיא החכמה שאני רוצה לברוא

אור הרשב"י

[9א] וביאר השפת אמת שעשועים יום יום הם משמחת כשמקיימים בני העולם ע"י התורה כל התיקונים שעושים בני הצדיקים בכל יום וע"י התורה. וזה שמחת תורה שהתורה ומצותיה.

הלימוד היומי